

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 2. grudnia 1902.

Treść: (№ 220 i 221.) 220. Ustawa, którą zmienia się w części, względnie uzupełnia postanowienia, tyczące się poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizyjnych funkcyonariuszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług. — 221. Ustawa, tycząca się dalszego podwyższenia normalnych poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższych już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896.

220.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

która zmienia się w części, względnie uzupełnia postanowienia, tyczące się poborów emerytalnych cywilnych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych), podlegających cywilnym przepisom pensyjnym szeregowców i podoficerów żandarmeryi, tudzież sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, wreszcie spensjonowanych lub prowizyjnych funkcyonariuszy państwowych cywilnych, należących do kategorii sług.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów) tych urzędników państwowych (nauczycieli państwowych) pięciu najniższych stopni służbowych (sześciu najniższych klas dyet), których przeniesiono w stan spoczynku przed 1. października 1898, podwyższone będą o 10 procent, a najmniej do 800 K, z zastrzeżeniem, że podwyższony w ten sposób pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby wypadła, gdyby zastosowano postanowienia ustawy z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 42, i gdyby przyjęto za podstawę wymiaru te policzalne pobory aktywalne, które z mocy ustawy należą się emerytowi (kwiescentowi) od 1. stycznia 1900.

§. 2.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów) tych szeregowców i podoficerów żandarmeryi, których przeniesiono w stan spoczynku według cywilnych przepisów pensyjnych, jakie obowiązywały przed wejściem w życie ustawy z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895, podwyższone będą o dziesięć procent; takie same pobory tych, których przejęto w stan spoczynku po wejściu w życie przytoczonej ustawy a przed chwilą, w której zaczęła obowiązywać ustanowiona z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 42, o ósm procent, wreszcie pobory emerytalne sług kancelaryjnych przy żandarmeryi, których przeniesiono w stan spoczynku przed 1. stycznia 1900 według cywilnych norm pensyjnych, o ósm procent, — i to we wszystkich trzech przypadkach najmniej na 400 K, pod warunkiem, że podwyższony w ten sposób pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby wypadła, gdyby zastosowano postanowienia ustawy z dnia 29. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 42, i gdyby przyjęto za podstawę wymiaru te policzalne pobory aktywalne, które z mocy ustawy należą się emerytowi (kwiescentowi) od 1. stycznia 1900.

§. 3.

Normalne pobory emerytalne (emerytury, pobory kwiescentów i prowizyjnych funkcyonariuszy państwowych, należących do kategorii sług a przeniesionych w stan spoczynku przed 1. września 1899, podwyższone będą o 15 procent, a najmniej na 400 K rocznie, pod warunkiem, że podwyższony w ten

sposób pobór emerytalny nie przekroczy tej kwoty, jakaby się dotyczącemu służbe była należała według postanowień ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, gdyby się go przy regulacji płac było zaliczyto do najwyższej klasy poborów, względnie do najwyższego stopnia najwyższej klasy poborów, ustanowionej w §ie 2gim, względnie 6tym, ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255.

Co się tyczy szeregowców i podoficerów uniformowanej straży bezpieczeństwa, członków cywilnej straży bezpieczeństwa i agentów policyjnych, podwyższony pobór emerytalny nie może przekraczać tej kwoty, jakaby się dotyczącemu funkcjonariuszowi z tytułu emerytury była należała, gdyby za podstawę wymiaru przyjęto policzalne pobory aktywalne, ustanowione dla dotyczącego miejsca służby w §ie 5tym ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255, a zarazem zastosowano postanowienia ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

§. 4.

Pobory emerytalne, wymierzone na zasadzie dawnejjszych cywilnych norm pensyjnych, nie uchylonych ustawą z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, a nie dochodzące do kwoty 800 K, względnie 400 K, według tego, czy chodzi o urzędników (nauczycieli państwowych), czy o funkeyonaryuszy państwowych tych kategorii, które wymieniono w §§ach 2 i 3, podwyższone będą — o ile nie nastąpi to już i tak na podstawie poprzedzających paragrafów — na 800 K, względnie 400 K, i nie mogą na przeszłość być wymierzane w mniejszych kwotach.

§. 5.

Podwyższenia emerytur, przyznane ustawami z dnia 25. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 83 (§. 2), z dnia 26. lutego 1876, Dz. u. p. Nr. 19 (§. 45), i z dnia 25. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895 (§. 34), tudzież ustawą z dnia 27. marca 1873, Dz. u. p. Nr. 50 (§. 2), niemniej też przyznane laski podwyższenia normalnych poborów emerytalnych i takież dodatki do tych poborów — mają być wliczane do podwyższeń, ustanowionych w §§ach 1 do 4 tej ustawy.

§. 6.

Ustawa ta nabędzie mocy obowiązującej z pierwszym dniem miesiąca, następującego po jej ogłoszeniu.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.

221.

Ustawa z dnia 19. lipca 1902,

tycząca się dalszego podwyższenia normalnych poborów zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższonych już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Normalne pobory zaopatrzenia wdów po cywilnych urzędnikach państwowych i nauczycielach państwowych, podwyższone już raz na podstawie §u 16go ustawy z dnia 14. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 74, podwyższone będą jeszcze raz o 25 procent, pod warunkiem, że podwyższenia te, razem wzięte, nie przekroczą 50 procent pierwotnej normalnej pensji.

Do tych 50 procent liczyć się będzie także dodatki z laski przyznane.

§. 2

Ustawa ta zacznie obowiązywać od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po jej ogłoszeniu.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 19. lipca 1902

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

Böhm r. w.